

§ 23.

Den Selveierbønder ved Forordningerne af 13de Mai 1769 og 22de November 1837, jvfr. Placaten af 17de Marts 1847, hjemlede Testationsret tilkommer herefter alle Giere af Landeiendomme paa een Tonde Hartkorn eller derover. Der skal derhos i Overeensstemmelse med den i Forordningen af 21de Mai 1845 § 28 givne Regel kunne meddeles Confirmation paa testamentariske Dispositioner over deslige Eiendomme, hvorved der for den i Dispositionen indfatte Arvings Levetid gjøres Indskrænkninger i Raadigheden over Eiendommens Substant.

§ 24.

En Majoratsbesidders Afgang til at benytte denne Lov bortfalder ganske, saalænge han er den sidste Successionsberettigede til et Majorat, der efter Erectionsbrevet ved de successionsberettigede Liniers Uddøen skal tilfalde Staten eller en bestaaende Stiftelse.

§ 25.

Denne Lov gjør ikke nogen Indskrænkning i den Bevillingsmyndighed, som hidtil er udøvet gennem vedkommende Ministerium med Hensyn til Løsning af det Eiendomme paahvilende Lehn- eller Fideicommisbaand, forsaavidt angaaer enkelte mindre Dele af det bundne Gods.

Derhos skal Bevilling til Løsning af det faste Eiendomme paahvilende Lehn- eller Fideicommisbaand fremdeles kunne meddeles i de Tilfælde, hvor Bestemmelserne i nærværende Lovs §§ 2—9 ikke kunne komme til Anvendelse, fordi Hovederne for de Linier, der først ere successionsberettigede, efterat samtlige fra Ergenten eller første Besidder af Lehnet, Stamhullet eller Fideicommisset nedstammende Linier ere uddøde, gjøre Indsigelse derimod, uagtet Majoratsbesidderen er villig til at indrømme et Vederlag, som Justitsministeren finder passende. Egeledes kan, naar den, der har oprettet Majoratet, endnu i levende Live ønsker at forandre de med kongelig Confirmation forsynede testamentariske Bestemmelser, saadanne Forandringer træffes med allerhøieste Stadfæstelse. Dog skal den paagjældende Besidder i begge disse Tilfælde være indekastet den Indskrænkning i Raadigheden over Bøndergodset, at han, saalænge det er bortkøbt, ikke maa sælge det til Andre end Fæsterne eller med disses Samtykke til deres Livsarvinger, Svigerbørn eller Stifbørn; ligesom han ogsaa skal forpligte sig til i Overeensstemmelse med Reglerne i § 21 enten ved indtrædende Fæsteledighed at bortsælge de fæstepligtige Gaarde ved Auction, saaledes at en Fjerdedeel af Kjøbesummen tilfalder Statskassen, eller til at sælge dem til de daværende eller efterfølgende Fæstere, paa de Billaar, der fastsættes i en af Justitsministeriet og Indenrigsministeriet approberet Salgsplan. Forsaavidt der i Erectionsbrevene eller andre gyldige Forskrifter for Majoratet findes Bestemmelser til særlig Gavn for Godssets Bønder, maa det derhos paasees, at der træffes Overenskomst med disse om, hvorledes der for Fremtiden skal forholdes i saa Henseende. Kan en Forening herom ikke opnaaes, fastsætter Justitsministeren, hvilket Vederlag der bliver at tilstaae dem derfor.